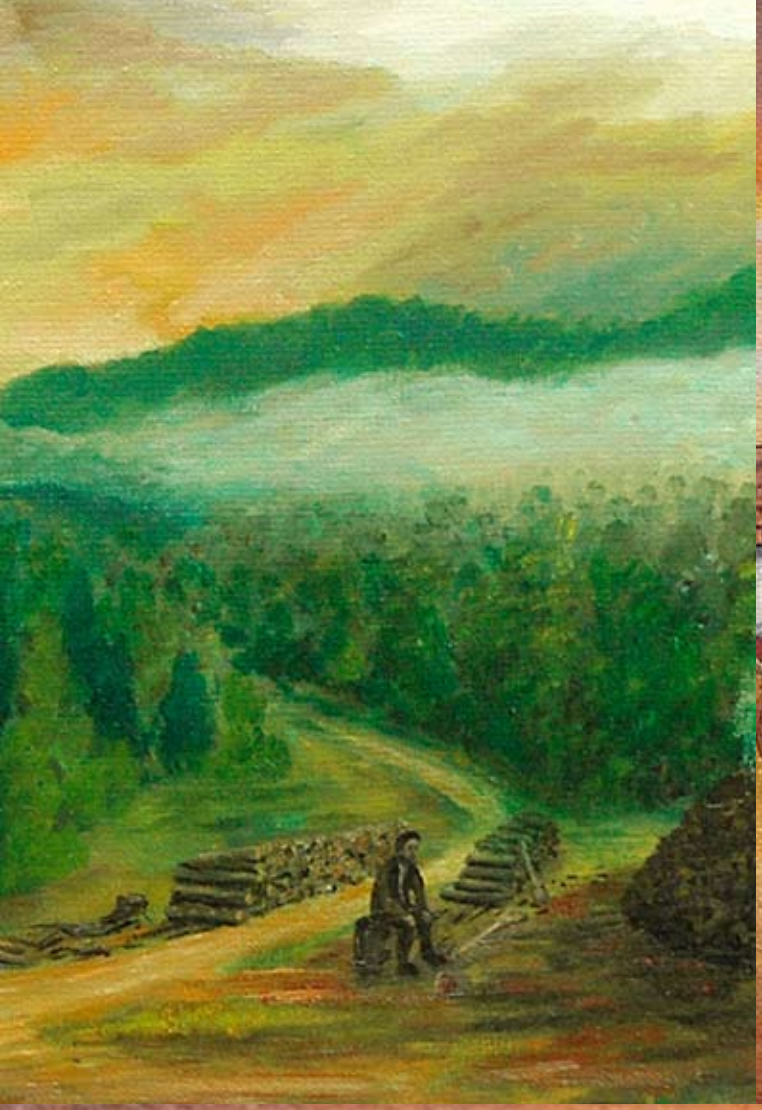
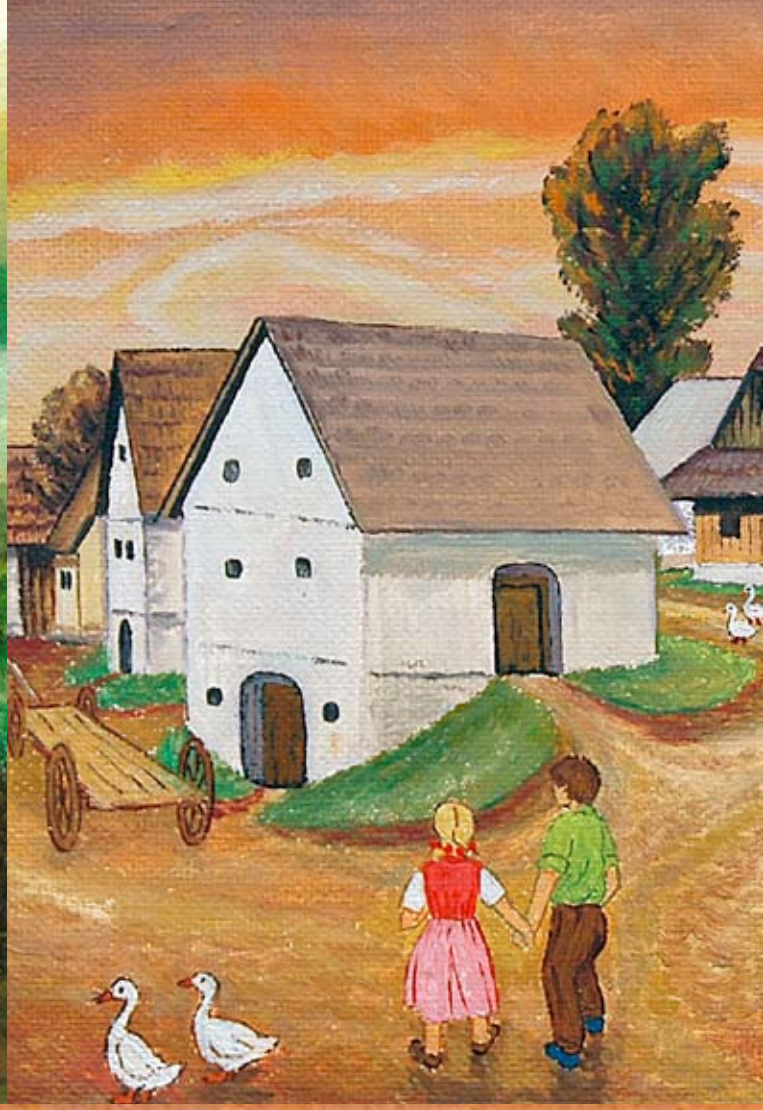

Malarstwo Miroslava Potomy i Stefana Telepa

Wystawa z cyklu *Artyści pogranicza polsko-słowackiego*

Maliarstvo Miroslava Potomu a Stefana Telepa

Výstava z cyklu *Umelci poľsko-slovenského pohraničia*

Teksty i redakcja / Text a redakcia: Biuro Związku Euroregion „Tatry”

Tłumaczenie / Preklady: Agencja BTB Tomasz Wicik

Autor reprodukcji / Autor reprodukcií: Andrzej Klocek

Projekt graficzny, przygotowanie do druku i druk / Grafická úprava, priprava do tlače a tlač:
Zakład Poligraficzny „MK” s.c.
34-400 Nowy Targ, ul. Waksmundzka 63a, www.drukarniaMK.pl

Copyright © Związek Euroregion „Tatry” w Nowym Targu
Wszelkie prawa zastrzeżone
ul. Sobieskiego 2, 34-400 Nowy Targ
tel. +48 18 266-99-81
e-mail: euroregion.tatry@pro.onet.pl
www.euroregion-tatry.eu

Słowo wstępne

Artyści pogranicza polsko-słowackiego to cykl wystaw organizowanych od kilku lat przez Związek Euroregion „Tatry”, podczas których przybliżamy publiczności twórczość uznanych i docenionych już autorów z Polski i Słowacji oraz tych, którzy wciąż czekają na odkrycie. Do tej pory w Ośrodku Współpracy Polsko-Słowackiej w Nowym Targu prezentowaliśmy malarstwo Miloslava Dvoraka, Karola Kostura, Ryszarda Kowalewskiego, Antoniego Krzystyniaka, Juraja Langera, Emila Mlynarčika, Ladislava Mednyánszkeho, Nikifora, Jana Kantego Pawluśkiewicza, Juliusa Považana, rzeźbę Edwarda Sutora i Jana Skupina, fotografie Martina Cahna, Kazimierza Gajewskiego, Štefana Ižo, Jarosława Majchera, Vlado Medzihradskiego. Kilka wystaw odbyło się w ramach dużego projektu kulturalnego pt. *Spotkanie siedmiu kultur pogranicza polsko-słowackiego „Od Ladislava Mednyánszkeho do Jana Kantego Pawluśkiewicza”,* współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego najpierw z Programu Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIA PL-SK 2004–2006, a następnie Programu Współpracy Transgranicznej PL-SK 2007–2013.

Szczególnie interesująca i warta popularyzacji jest twórczość artystów amatorów z nurtu sztuki naiwnej i art brut, która pozostaje poza głównymi, uznanymi kierunkami sztuki, na peryferiach oficjalnych konwencji i stylów. Nie jest ona też właściwie doceniana i udostępniana szerokiej publiczności, dlatego też w 2009 roku ogłosiliśmy Biennale Sztuki Naiwnej i Art Brut Pogranicza Polsko-Słowackiego im. Edwarda Sutora. Głównym przedsięwzięciem biennale był konkurs twórczości artystów amatorów z kręgu sztuki naiwnej i art brut, w którym wzięło udział 40 artystów, w tym 27 z Polski i 13 ze Słowacji. Jury konkursu pod przewodnictwem Leszka Macaka, kolekcjonera sztuki naiwnej i właściciela Galerii d'Art Naif w Krakowie przyznało dwie równorzędne pierwsze nagrody malarzom: Stefanowi Telepowi ze Zdyni za cykl obrazów pt. *W domu i w karczmie* oraz Miroslavowi Potomie

Úvodné slovo

Umelci poľsko-slovenského pohraničia je cyklus výstav, ktoré už niekoľko rokov usporadúva Zväzok Euroregión „Tatry“. Jeho zámerom je priblížiť verejnosti tvorbu známych a už oceňovaných autorov z Poľska a Slovenska ako aj tých, ktorí ešte nie sú verejnosti známi. Doteraz sme v Stredisku poľsko-slovenskej spolupráce v Nowom Targu prezentovali maliarsku tvorbu Miloslava Dvoraka, Karola Kostura, Ryszarda Kowalewského, Antoniho Krzystyniaka, Juraja Langera, Emila Mlynárčika, Ladislava Mednyánszkeho, Nikifora, Jana Kantyho Pawluśkiewicza, Júliusa Považana, sochárstvo Edwarda Sutora a Jana Skupina, fotografie Martina Cahna, Kazimierza Gajewského, Štefana Iža, Jarosława Majchera, Vlada Medzihradského. Niekoľko výstav bolo usporiadaných v rámci veľkého kultúrneho projektu s názvom *Stretnutie siedmich kultúr poľsko-slovenského pohraničia „Od Ladislava Mednyánszkeho do Jana Kantyho Pawluśkiewicza”*, ktorý bol spolufinancovaný Európskou úniou z Európskeho fondu regionálneho rozvoja najprv z Programu iniciatívy Spoločenstva INTERREG IIIA PL-SK 2004–2006, a potom z Programu cezhraničnej spolupráce PL-SK 2007–2013.

Amatérska tvorba umelcov pôsobiacich v oblasti insitného umenia a art brut je mimoriadne zaujímavá a stojí za to, aby sme jej venovali viac pozornosti. Diela týchto umelcov vznikajú mimo hlavných, uznávaných smerov v umení, na okrajoch oficiálnych konvencií a štýlov. Toto umenie nebolo doteraz dostatočne ocenené a sprístupnené širokej verejnosti, preto sme v roku 2009 pripravili Bienále insitného umenia a art brut poľsko-slovenského pohraničia Edwarda Sutora. Hlavným prvkom bienále bola súťaž tvorby umelcov amatérov z oblasti insitného umenia a art brut, na ktorej sa zúčastnilo 40 umelcov, z čoho 27 pochádzalo z Poľska a 13 zo Slovenska. Porota súťaže, ktorej predsedal Leszek Macak, zberateľ insitného umenia a majiteľ Galérie d'Art Naif v Krakove, udelila dve rovnocenné prvé ceny maliarom: Stefanovi Telepo-

ze Stročína za obrazy pt. *Na gazdovskom dvore, Zo skansenu* i *Z kostola*.

Laureatów biennale zaprosiliśmy do zaprezentowania swojej twórczości podczas wspólnej wystawy. Stanowi ona swoiste dopełnienie biennale, a jej finisaż inauguruje ogłoszenie II Biennale Sztuki Naiwnej i Art Brut Pogranicza Polsko-Słowackiego im. Edwarda, którego rozstrzygnięcie nastąpi w listopadzie 2012. Na wystawie prezentujemy 28 prac Miroslava Potomy i 33 Stefana Telepa. Jury konkursu nagradzając tych artystów nie zdawało sobie sprawy, że obaj mieszkają tak blisko siebie, po obu stronach granicy w Beskidzie Niskim. Tę szczególną okoliczność odkryliśmy dopiero podróżując do Zdyni i Stročina po obrazy na wystawę. Być może wyjaśnia ona pewne podobieństwa, które możemy odnaleźć w twórczości obu artystów, w tematyce jaką wybierają, w sposobie uchwycenia otaczającego krajobrazu.

Artyści pochodzą i mieszkają w małych miejscowościach, położonych wśród gór. Osadnictwo w Karpatach, a szczególnie w tamtym miejscu wiąże się z Wołochami, którzy jako lud pasterski wędrowali z południowego wschodu łukiem Karpat i zasiedlali doliny i polany górskie. W tych okolicach przez wieki rozwinęła się i ukształtowała kultura łemkowska. Po II wojnie światowej po stronie polskiej została ona dotkliwie zraniona przez przesiedleńczą Akcję „Wisła". Dziś powoli wraca tam życie, zapełniają się zagrody chłopskie, przywracane są uprawy i hodowle, otwierają się cerkwie i odnawiane są inne pamiątki kultury, przybywają turyści. Od 1983 r. w Zdyni organizowane jest Święto Kultury Łemkowskiej „Łemkowska Watra".

Miroslav Potoma i Stefan Telep w swoich obrazach opisują Łemkowszczyznę. Ożywają więc tradycyjne zajęcia i obyczaje mieszkańców, wpisane w pełen uroku krajobraz. Choć obaj nie spotkali się nigdy wcześniej i nie znali, to w ich malarstwie można dopatrzeć się wielu podobieństw. Przebija z nich jakaś tęsknota za tradycyjnym rytmem życia. Ich wypowiedzi artystyczne są szczere i bezpośrednie, pozbawione zapożyczonych manier, bardzo realistyczne i proste w formie.

Obrazy Stefana Telepa charakteryzuje niezwykły

vi zo Zdyne za cyklus obrazov s názvom *Doma a v krčme* a Miroslavovi Potomovi zo Stročína za obrazy s názvom *Na gazdovskom dvore, Zo skanzenu* a *Z kostola*.

Víťazov bienále sme pozvali, aby predstavili svoju tvorbu na spoločnej výstave. Výstava je určitým doplnením bienále, a jej finisáž je zároveň inauguráciou vyhlásenia II. bienále insitného umenia a art brut poľsko-slovenského pohraničia Edwarda Sutora, ktorého výsledky budú vyhlásené v novembri 2012. Na výstave prezentujeme 28 prác Miroslava Potomu a 33 práce Stefana Telepa. Členovia poroty súťaže si pri oceňovaní týchto dvoch umelcov neuvedomovali, že obaja bývajú tak blízko seba na oboch stranách hranice v Nízkych Beskydách. Túto výnimočnú zhodu okolností sme zistili, až keď sme cestovali do Zdyne a Stročína po obrazy na výstavu. Možnože táto blízkosť je vysvetlením určitej podobnosti, ktorú môžeme nájsť v tvorbe oboch umelcov, v tematických okruhoch, ktoré vyberajú, v spôsobe zobrazenia krajiny.

Umelci pochádzajú a bývajú v malých obciach, ktoré sa nachádzajú v horách. Osídlenie Karpát, najmä tejto oblasti, sa spája s Valachmi, ktorí ako pastieri putovali karpatským oblúkom z juhovýchodu a osídľovali doliny a horské poľany. V tejto oblasti po staročia sa rozvíjala a formovala rusínska kultúra. Po II. svetovej vojne bola na poľskej strane táto kultúra veľmi silne ranená z dôvodu akcie núteného presídľovania „Visla". Dnes sa tam pomaly vracia život, zaplňujú sa vidiecke statky, opäť sa obrába pôda a chovajú sa zvieratá, otvárajú sa pravoslávne kostoly, obnovujú sa iné kultúrne pamiatky, prichádzajú turisti. Od roku 1983 sa v obci Zdynia organizujú Slávnosti rusínskej kultúry „Lemkovská vatra".

Miroslav Potoma a Stefan Telep vo svojich obrazoch ukazujú rusínsku kultúru. Oživujú tradičné remeslá a zvyky, ktoré sa neoddeliteľne spájajú s čarovnou krajinou. Aj keď sa tí dvaja umelci nikdy predtým nestretli a nepoznali sa, v ich tvorbe môžeme nájsť mnohé spoločné črty. Cítiť z nich akúsi túžbu po tradičnom rytme života. Ich umelecký jazyk je úprimný a priamy, je zbavený požičaných postupov, veľmi realistický a formálne jednoduchý.

klimat. Odnosi się wrażenie, że autor chce nam opowiedzieć o świecie, który bezpowrotnie został utracony. Często przedstawia sceny rodzajowe, rozgrywające się we wnętrzach domów, warsztatów, karczm. Niewielkie, rodzinne grupy postaci pokazuje przy różnego rodzaju zajęciach codziennego wiejskiego życia. Widzimy je podczas przygotowywania posiłków, przy drutowaniu garnków, rzeźbieniu, w czasie zabawy w karczmie. Wychodzimy także na zewnątrz i towarzyszymy im w drodze na targ, przy żniwach, podczas ściągania drzewa z lasu. Artysta jest oszczędny w formie, wybiera spokojne barwy i ich odcienie. Kolorystyka pełna brązów, błękitów i bieli czyni te obrazy bardzo charakterystycznymi. Jak słusznie zauważa Leszek Macak: „Stefan Telep maluje wewnętrzny pejzaż życia ludzi. […] Panuje tam porządek spraw i rzeczy. Wnętrza są czyste. Postaci, malowane syntetycznie, również siedzą, stoją w pewnym porządku – według starszeństwa lub uchwycone tyłem z profilu, en face. Panuje minimalizm wyposażenia wnętrz kojarzący się z przekazem prostoty życia. Obrazy sprawiają wrażenie nostalgicznych obrazów przeszłości."

Miroslav Potoma również maluje sceny rodzajowe. Oglądamy postaci ludzkie wkomponowane w pejzaże przyrody. Oddajmy znów głos Leszkowi Macakowi, który stwierdza, iż na obrazach Potomy „zawsze obecne są dwa plany: drugi, daleki, prawie znikający z pola widzenia potraktowany jest wrażeniowo. Jest nim niebo, z którego możemy odczytać porę roku i dnia. Pierwszy plan uderza drobiazgowym oddaniem detali. Wszystkie emanują spokojem, poczuciem harmonii, mają aurę toczenia się poza czasem." Świat Miroslava Potomy zwraca uwagę swoją wielobarwnością. Kolory są żywe, czyste, odważnie zestawione, a ich gama jest bardzo różnorodna. Opowieści przedstawione na obrazach są dynamiczne, pełne ruchu, postaci i wielu różnych wydarzeń dziejących się równocześnie na tym samym planie. Obserwujemy je z pewnego oddalenia, widząc całe otoczenie i krajobraz, a zarazem możemy dostrzec każdy drobny element, każdy detal. Artysta poszukuje też tematów współczesnych przedstawiających zmieniające się bytowanie na słowackiej wsi.

Obrazy Stefana Telepa sú charakteristické mimoriadnou atmosférou. Divák má dojem, že autor chce povedať niečo o svete, ktorý sa nenávratne pominul. Často ukazuje žánrové obrázky, ktoré sa odohrávajú vo vnútri domov, dielní, krčiem. Malé, rodinné skupiny postáv ukazuje pri prácach spojených s každodenným životom na vidieku. Vidíme ich pri príprave jedál, pri drôtovaní hrncov, vyrezávaní, počas zábavy v krčme. Ideme s nimi von a sprevádzame ich cestou na trhovisko, pri žatve, počas približovania dreva. Umelec zvolil jednoduchú formu, pokojné farby a ich odtiene. Medzi farbami prevládajú odtiene hnedej, modrej a bielej, čo pridáva jeho prácam charakteristický ráz. Ako výstižne konštatuje Leszek Macak: „Stefan Telep maľuje vnútornú krajinku ľudského života. […] Prevláda tam poriadok záležitostí a vecí. Interiéry sú čisté. Takisto postavy, ktoré sú synteticky zobrazené, sedia, stoja v určitom poriadku – podľa veku alebo sú zobrazené zozadu, z profilu, en face. V zariadení interiéru prevláda minimalizmus, čo sa spája s jednoduchým životom. Obrazy vytvárajú dojem nostalgického zobrazenia minulých dôb."

Miroslav Potoma tiež maľuje žánrové obrázky. Vidíme ľudské postavy, ktoré sú zakomponované do krajinky. Nechajme hovoriť Leszka Macaka, ktorý konštatuje, že na obrazoch Potomu „sú vždy prítomné dva plány: druhý, vzdialený, skoro miznúci zo zorného poľa, ktorého úlohou je vytvoriť dojem. Je tam zobrazené nebo, z ktorého môžeme zistiť ročné a denné obdobie. Prvý plán prekvapuje podrobným zobrazením detailov. Všetky vyvolávajú dojem pokoja, dávajú pocit súladu a predstavu, že sa odohrávajú mimo času." Svet Miroslava Potomu je charakteristický svojou viacfarebnosťou. Farby sú živé, čisté, odvážne zostavené a ich paleta je veľmi pestrá. Príbehy zobrazené na obrazoch sú dynamické, plné pohybu, postav a mnohých rozličných udalostí, ktoré sa odohrávajú súčasne na tom istom pláne. Pozorujeme ich z určitej vzdialenosti, vidíme celé okolie a krajinku, a zároveň si môžeme všimnúť každý drobný prvok, každý detail. Umelec hľadá aj súčasné námety a zobrazuje meniaci sa život na slovenskom vidieku.

Miroslav Potoma

Pochodzi ze Stročina w powiecie Svidník, gdzie urodził się w 1962 roku i już od najmłodszych lat zajmował się rysowaniem i malowaniem. Jako uczeń uczęszczał do kółek plastycznych i brał udział w różnych konkursach. Pracował w Koszycach, ale w 1986 r. powrócił do swojej rodzinnej wioski i ponownie zaczął tworzyć oraz uczestniczyć w życiu kulturalnym. Piękno przyrody swojej małej ojczyzny prezentuje w pejzażach. W twórczości wykorzystuje różne techniki plastyczne – rysunek, pastele, olej czy linoryt. Bierze udział w licznych wystawach artystycznych od powiatowych przez wojewódzkie do ogólnosłowackich, na których zdobył także kilka nagród. Miroslav Potoma jest członkiem założycielem klubu plastycznego przy OP Macierzy Słowackiej w Stropkovie. Od samego początku jest jednym z jego najaktywniejszych członków, najczęściej uczestniczy w wystawach na Słowacji, ale i poza granicami kraju, co potwierdzają wystawy w Czechach, Polsce, Niemczech. W ostatnich latach jego wysiłki artystyczne są wyraźnie skierowane w stronę sztuki naiwnej. W swoich dziełach ożywia wspomnienia z dzieciństwa, ze wsi, codzienne wiejskie życie, ale także czar najważniejszych świąt i zwyczajów. Poza malarstwem na płycie pilśniowej i płótnie zajmuje się także malarstwem na szkle i drewnie. Jego specyficzne wielopostaciowe kompozycje, żywa kolorystyka i życiowy optymizm czynią z jego naiwnych obrazów małe perełki.

Artystyczne dzieła mistrza sztuki naiwnej spodobały się także Słowakom mieszkającym w USA – jego obrazy zdobią tam strony tytułowe słowackich czasopism. W 2009 roku wziął udział w wystawie światowej we francuskim St. Loubes przy Bordeaux oraz w V edycji ogólnoświatowego festiwalu sztuki naiwnej we francuskim Verneuil Sur Avre, gdzie był jedynym reprezentantem Słowacji i spośród 140 artystów z całego świata został wybrany, aby tworzyć podczas samego festiwalu.

Wszedł na niełatwą drogę plastyka i dlatego wykorzystuje każdą chwilę wolną od pracy w szpitalu w Svidníku, aby doskonalić się w malarstwie. Wielką pomoc uzyskał od Centrum Oświatowego w Svidníku, które stara się wspierać twórczość artystów nieprofesjonalnych oraz pomaga w doskonaleniu i promocji ich twórczości. Malowanie to jego hobby, święto i odpoczynek. Nie jest to obowiązek. Jego wysiłki nie idą na marne, o czym przekonuje także ta wystawa, na której prezentuje się dziś publiczności.

Zo Stročina v okr. Svidník sa narodil v roku 1962 a už od útleho veku sa venoval kresleniu a maľovaniu. Ako školák navštevoval výtvarné krúžky a zúčastňoval sa rôznych súťaží. Pracoval v Košiciach, no v roku 1986 sa vracia do rodnej dediny a znova začína tvoriť a zapája sa do kultúrneho života nielen v svojej obci. Krásy prírody svojho rodného kraja prezentuje v krajinárskej tvorbe. Využíva na to rôzne výtvarnícke techniky, kresby, pastely, olejomaľby aj linoryty a zúčastňuje sa od okresných cez krajské až po celoslovenské výstavy výtvarného spektra, kde získava aj niekoľko ocenení. Miroslav Potoma je zakladajúcim členom výtvarného klubu pri OP Matice Slovenskej v Stropkove. Od jeho počiatku je jedným z najplodnejších členov, najčastejšie vystavujúcim v rámci Slovenska ale aj mimo neho, čo dokazujú výstavy v Česku, Poľsku aj v Nemecku. V posledných rokoch jeho výtvarné snaženie inklinuje k insitnému umeniu, kde oživuje spomienky na detstvo, dedinu, každodenný život v nej, ale aj čaro významných sviatkov a zvykov. Okrem malieb na sol olit a plátno sa venuje aj maľbe na sklo a drevo. Jeho špecifické kompozície, množstvo postavičiek, žiarivá farebnosť a životný optimizmus robia z jeho insitných obrázkov malé skvosty.

Umelecké diela insitného majstra oslovili aj krajanov žijúcich v USA, kde jeho obrázky tam zdobia titulné stránky krajanských časopisov. V roku 2009 sa zúčastňuje celosvetovej výstavy vo Francúzkom st. Loubes pri Bordó a 5. ročníka celosvetového festivalu insitného umenia vo francúzskom Verneuil Sur Avre, kde ako jediný Slovák reprezentuje Slovensko a spomedzi 140 umelcov z celého sveta je vybraný tvoriť priamo v rámci diania tohto festivalu.

Nastúpil neľahkú cestu výtvarníka a preto popri zamestnaní v Nemocnici s Poliklinikou vo Svidníku využíva každú voľnú chvíľu, aby sa zdokonaľoval v maľbe. Veľa pomoci dostal aj od Poddukliánskeho osvetového strediska vo Svidníku, ktoré sa snaží podporovať tvorbu neprofesionálnych výtvarníkov a pomáha pri zdokonaľovaní a propagácii ich tvorby. Maľovanie je pre neho koníčkom, sviatkom a oddychom, nie povinnosťou, že jeho snaha nie je márna je presvedčivým dôkazom aj táto výstava, ktorou sa dnes prezentuje verejnosti.

Stefan Telep

Urodził się w 1957 roku. Jest malarzem nieprofesjonalnym i mieszka na pograniczu polsko-słowackim w miejscowości Zdynia w gminie Uście Gorlickie. Malarstwem olejnym zajmuje się od 1990 roku. Należy do Klubu Sztuki im. Alfreda Długosza w Gorlicach. Jest laureatem nagrody i wyróżnienia im. A. Długosza. Swoje prace wystawiał na licznych wystawach krajowych, jak również na Słowacji m.in. w Preszowie, Bardejowie, Medzilaborcach (Muzeum Andy Warhola). Jego obrazy znajdują się w wielu prywatnych kolekcjach.

W 2001 roku wydał katalog ze słowem wstępnym autorstwa profesora Włodzimierza Kunza, który pisał wówczas: „Z pozycji profesjonalnej trudno zastosować kryteria nieprzystające do dzieł powstających w sferze uczuciowej i intuicyjnej. Sięgnąłem jednak pamięcią do początków moich zainteresowań malarstwem, wędrówek jeszcze przed wojną za motywami po Beskidzie Niskim, do ówczesnych moich fascynacji pięknem natury okolic Gorlic i zacząłem, nie bez wzruszenia, towarzyszyć autorowi obejrzanych prac. Towarzyszyć w pojawiających się wraz z motywami potrzebach ich utrwalania. Przeżyłem więc po raz wtóry przygodę naiwnych wzruszeń i innej prawdy, prawdy głęboko zanurzonej w uroku okolic znanych mi i wywołujących żal, że nie

Narodil sa v roku 1957. Je neprofesionálny maliar, býva na poľsko-slovenskom pohraničí v lokalite Zdynia v obci Uście Gorlickie. Olejomaľbou sa zaoberá od roku 1990. Je členom Klubu umenia Alfreda Długosza v Gorliciach. Je laureátom ceny a vyznamenania A. Długosza. Svoje práce prezentoval na mnohých výstavách v Poľsku aj na Slovensku, o.i. v Prešove, Bardejove, Medzilaborciach (Múzeum Andy Warhola). Jeho obrazy sa nachádzajú v mnohých súkromných zbierkach.

V roku 2001 vydal katalóg s úvodným slovom profesora Włodzimierza Kunza, ktorý vtedy písal: „Z odbornej stránky je zložité použiť kritériá, ktoré nie sú v súlade s dielami, vznikajúcimi vo sfére pocitov a intuície. Siahol som ale vo svojej pamäti k počiatku môjho záujmu o maliarstvo, do potuliek po Nízkych Beskydách ešte pred vojnou, do mojej vtedajšej fascinácie krásou prírody okolia Gorlíc a so vzrušením som začal sprevádzať autora prezretých prác. Sprevádzať, spolu s motívmi, na ceste k ich zvečneniu. Prežil som tak po druhý raz dobrodružstvo naivného vzrušenia a inej pravdy, pravdy ponorenej hlboko do čara známeho okolia a prinášajúceho smútok, že sa nedá začať všetko odnova. Stefan Telep sa nadchýna mnohými druhmi tvorby, je manuálne zručný, čo je podmienkou bytia výtvarníkom, je pracovitý

ma powrotów do rozpoczynania wszystkiego od nowa. Stefan Telep fascynuje się wieloma dziedzinami twórczości, posiada umiejętności manualne nieodzowne by być plastykiem, jest pracowity i twórczy, o czym świadczy Jego dorobek. Potrafi zachować postawę pełną zachwytu dla tematów, jakich się podejmuje. Poruszanie się na obrzeżach sztuki profesjonalnej, przy zachowaniu osobistych doznań, bez snobizmu i bez łatwizny jest zaletą i wartością, które niewątpliwie ta wystawa w swojej treści niesie."

a tvorivý, o čom svedčí jeho súborné dielo. Necháva sa okúzľovať témam, do ktorých sa púšťa. Kráčanie na rozhraní profesionálneho umenia pri súčasnom zachovávaní osobných zážitkov, bez snobizmu a bez ľahkovážnosti je prednosťou a hodnotou, ktoré jednoznačne prináša táto výstava vo svojom obsahu."

Miroslav Potoma

Na gospodarskim podwórku, olej/płótno, 40 x 63 cm

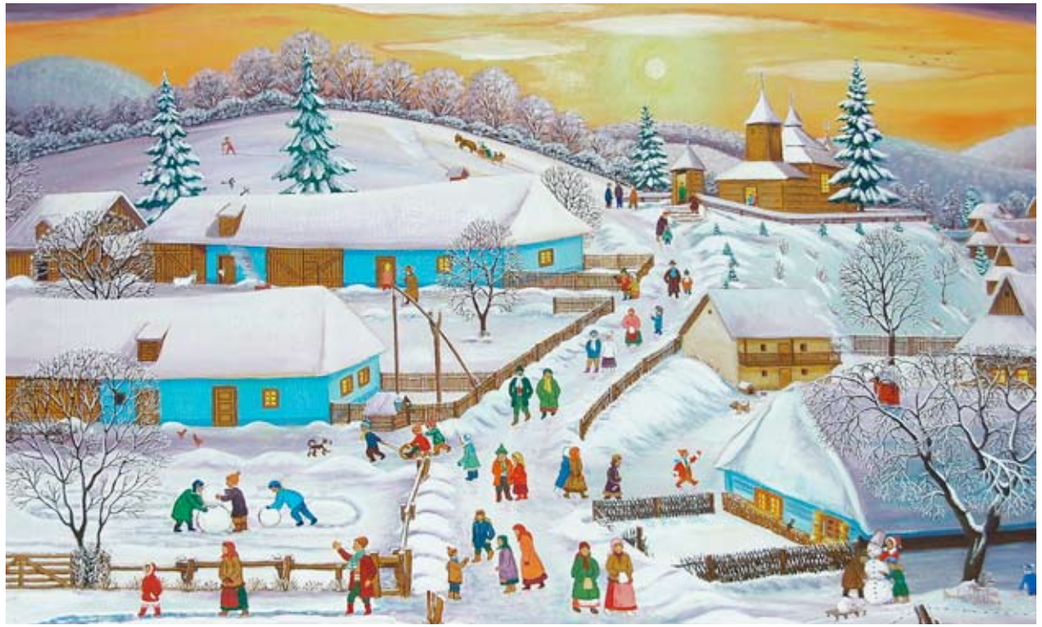
Na gazdovskom dvore, olej/plátno, 40 x 63 cm

Miroslav Potoma

Skansen w Svidniku, olej/płótno, 63 x 105 cm

Svidnický skanzen, olej/plátno, 63 x 105 cm

Z kościoła, olej/płótno, 62 x 103 cm

Z kostola, olej/plátno, 62 x 103 cm

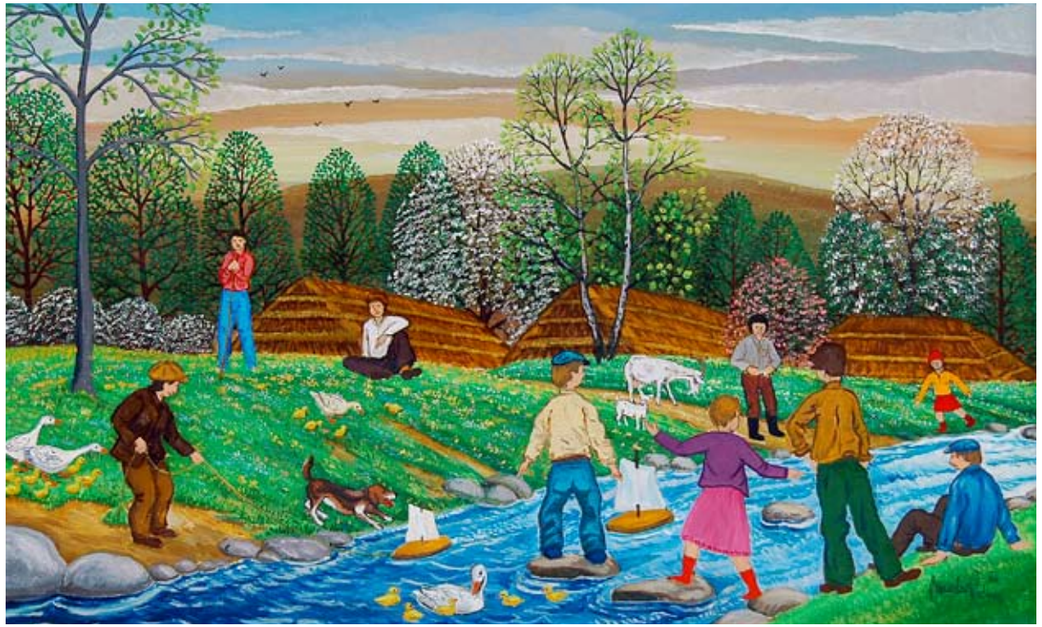
Miroslav Potoma

Zwożenie plonów, olej/płótno, 62 x 105 cm

Zvážanie úrody, olej/plátno, 62 x 105 cm

Miroslav Potoma

Przy potoku, olej/płótno, 40 x 60 cm

Pri potoku, olej/plátno, 40 x 60 cm

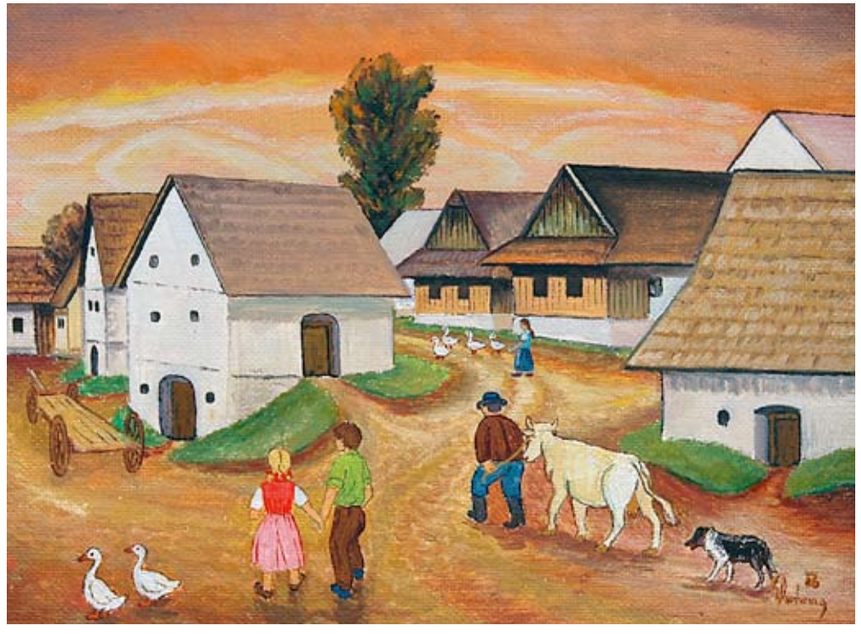
Miroslav Potoma

Szczęśliwa Zuzia, olej na szkle, 26 x 30 cm

Šťastná Zuzka, olej na skle, 26 x 30 cm

Miroslav Potoma

Pod wieczór, olej/płótno, 30 x 40 cm

Podvečer, olej/plátno, 30 x 40 cm

Miroslav Potoma

Z kościółka, olej na szkle, 19 x 30 cm

Z kostolíka, olej na skle, 19 x 30 cm

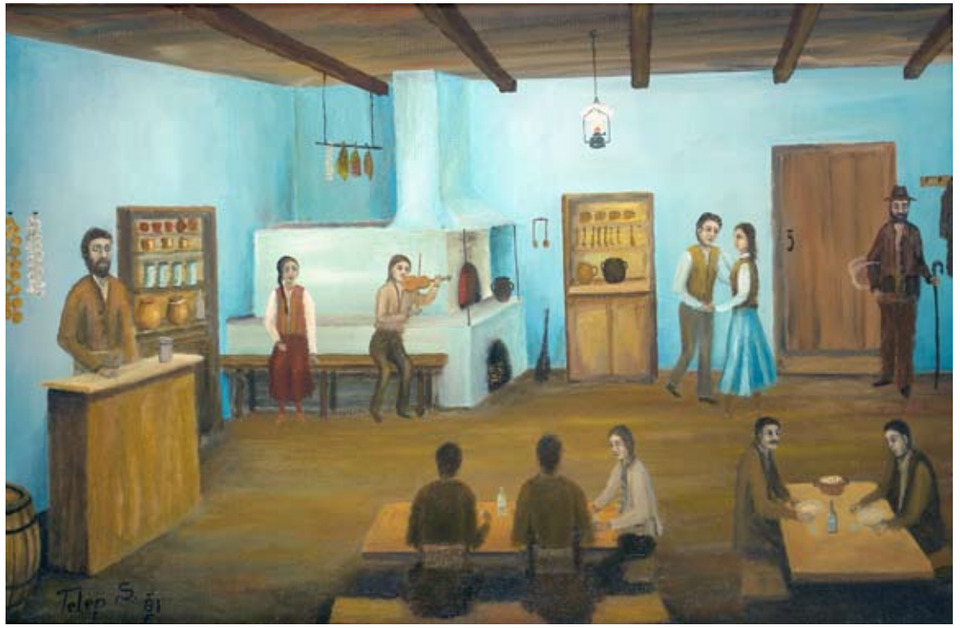
Stefan Telep

Domowe obowiązki, olej/płótno, 25 x 35 cm

Domáce povinnosti, olej/plátno, 25 x 35 cm

Stefan Telep

A w karczmie wesoło, olej/płótno, 33 x 46 cm

A v krčme je veselo, olej/plátno, 33 x 46 cm

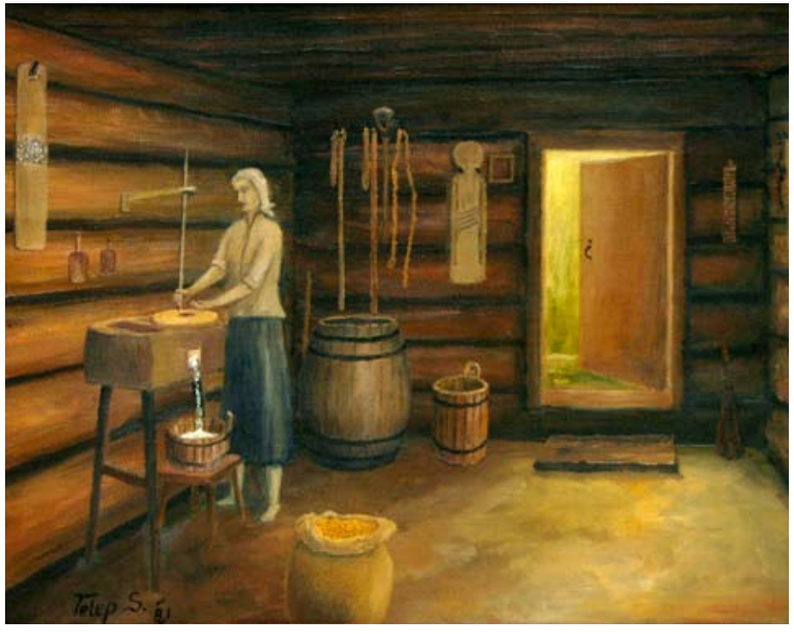
Stefan Telep

Rzeźbiarz, olej/płótno, 38 x 46 cm

Sochár, olej/plátno, 38 x 46 cm

Stefan Telep

Mielenie na chleb, olej/płótno, 33 x 41 cm

Mletie na chlieb, olej/plátno, 33 x 41 cm

Stefan Telep

Żniwa, olej/płótno, 46 x 61 cm

Żatva, olej/plátno, 46 x 61 cm

Stefan Telep

Na grządkach, olej/płótno, 46 x 38 cm

Na hriadkach, olej/plátno, 46 x 38 cm

Duch Łemka, olej/płótno, 35 x 25 cm

Duch Rusína, olej/plátno, 35 x 25 cm

Stefan Telep

Kunkowa cerkiew, olej/płótno, 38 x 46 cm

Kunkowa cerkov, olej/plátno, 38 x 46 cm

Stefan Telep

Zdynia cerkiew, olej/płótno, 46 x 61 cm

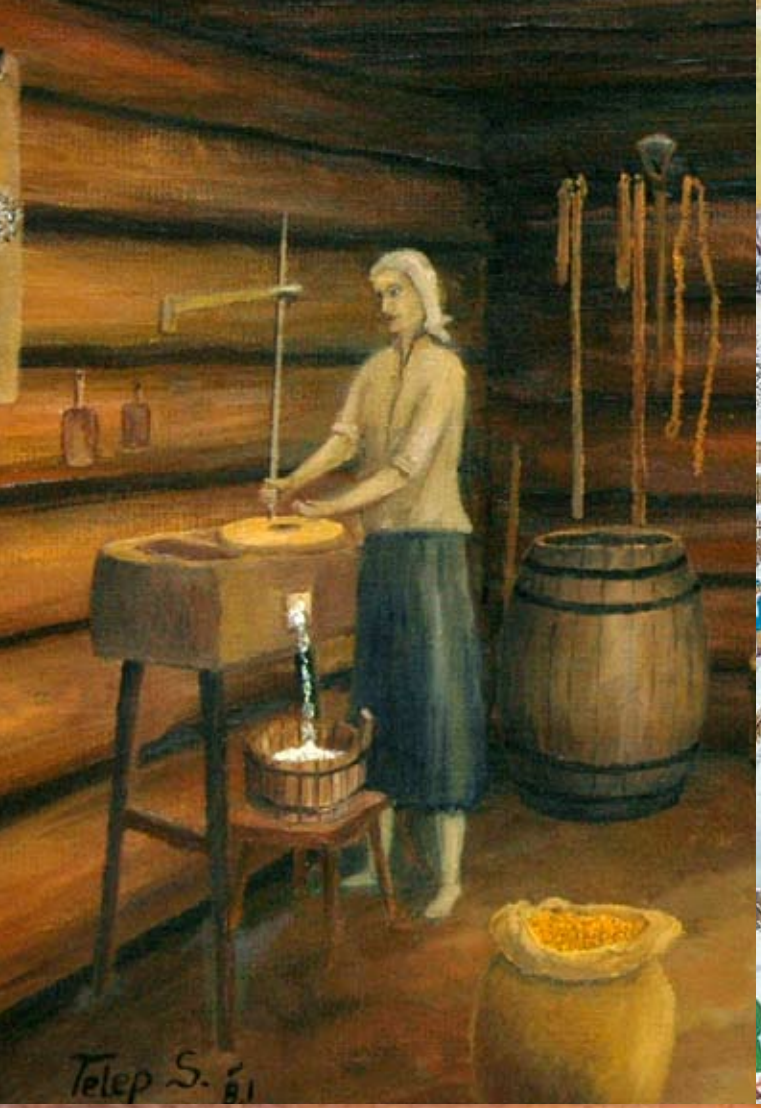
Zdynia cerkov, olej/plátno, 46 x 61 cm

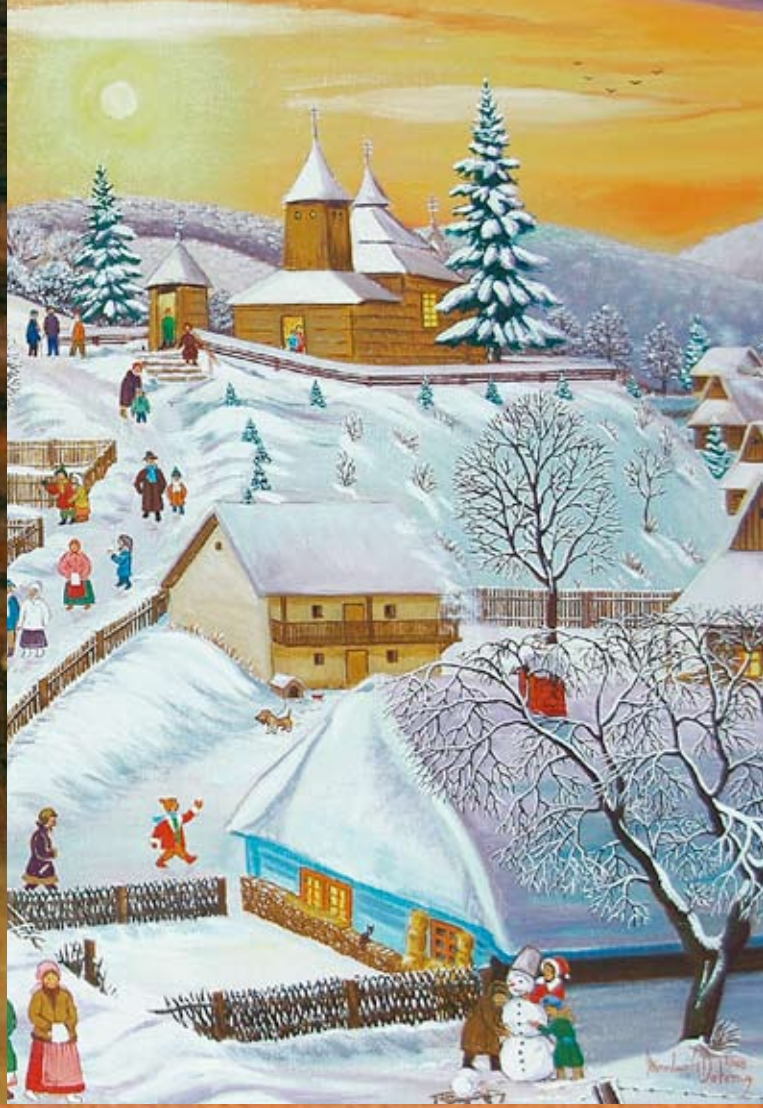
Stefan Telep

Wypalanie węgla, olej/płótno, 30 x 40 cm

Pálenie uhlia, olej/plátno, 30 x 40 cm

EUROREGION TATRY

ZWIĄZEK EUROREGION „TATRY", UL. SOBIESKIEGO 2, 34-400 NOWY TARG, www.euroregion-tatry.eu